

We stoppen het verdiende geld in de kachel!

Een auto verzekering blijft een ingewikkeld iets hier in Frankrijk. Omdat de premie van de ene verzekering met 70 % verhoogd wordt, wordt aan iedereen bij die maatschappij meegedeeld maar een andere te gaan zoeken. Dit is evenwel niet eenvoudig. Officieel mogen ze alleen naar de laatste 2 jaar kijken. In dat jaar had ik in 4 dagen tijd 2 blutsen: 1 omdat een veehouder zijn aanhangwagen voor het vee in mijn achtervleugel parkeerde, de andere door de gladheid in de sneeuw. Nou blijkt dat ze hier ook het ongeluk (volledig betaald door een andere maatschappij) meerekenen bij mij. “U was toch maar mooi ter plekke bij dat ongeval”. En het deert ze niet, dat alleen mijn auto ter plaatse was. Ze willen wel verzekeren, maar dan zonder risico!

Op een avond sta ik 's avonds de poezen te roepen en ik hoor wat wandelen op het grind:
Een grote pad op weg naar de schuur. Daarna zit hij elke avond op het terras voor.

De kippen plukken rustig verder en worden al bedreven.

Onze kleine Tjalling heeft even gezocht naar de broers maar legt zich er snel bij neer. Nou is er voor hem natuurlijk nog voldoende gezelschap. Vooral oma Teazle is erg lollig. Zowel Teazle als de poezen vinden 1 pup beter te overzien dan 3. Maar te intiem hoeft van de poezen ook weer niet. Al wordt er geen poot naar hem uitgestoken, liever springen ze snel ergens op, of ze blijven stil zitten als hij over ze heen loopt. Wolf genoot nog even van het feit dat hij lichamelijk sterker (en zwaarder) was. Nu zal hij het meer moeten hebben van zijn snelheid en gewiektheid. Wie niet sterk is moet slim zijn. Tjal parkeert zich regelmatig boven op iemand en zowel voor de poezen als Wolf is dat toch niet iets wat ze nou echt leuk vinden. Ook noemen we hem de electrice-chien, want geen kabeltje is veilig voor hem.

Tjalling zijn geliefde plek is liggen op de drempel van de keuken. Ondertussen leert hij ook zijn naam. Al zijn we er nog niet helemaal over uit of hij begrijpt dat hij Tjalling is, of het koekje dat we hem voorhouden als we hem roepen. In ieder geval komt hij zijn lippen likkend aanhollen. En daar gaat het maar om. Als hij echter in de buurt van kippenpoep komt is de verleiding toch erg groot om toch even nog de andere kant op te hollen.

Met de ezeltjes gaat het goed, de familie is nog steeds bij elkaar: ijverig ruimen ze met smaak mijn distels op.

Ik volg een cursus hoe de muren van vroeger weer hersteld kunnen worden. Nu kan ik onder ons afdak de muur gaan afwerken en ook de achterkant van de schuur en eventueel binnen in de stallen, etc etc.

Het is erg leuk om te doen. En de eerste cursus van volgend jaar gaat zelfs bij ons gegeven worden. We hebben muur oppervlak genoeg. Naast praktijk ook theorie en achtergronden. Voor geïnteresseerden: <http://traditioneelvoegenmursenpierres.blogspot.com>

We zijn ook weer lekker druk met wat de moestuin ons nog brengt. Daarnaast verwerken we kilo's kweeperen, bloedperziken en appels. En ook maken we weer sleedoornlikeur. Met al onze likeurtjes gaat het een lollige winter worden!

We worden door de franse televisie uitgenodigd om mee te doen aan een programma waarin B&B's worden vergeleken. Telkens 4 koppels en je gaat dan bij elkaar logeren en moet uiteindelijk bekijken wie de beste prijs-kwaliteit verhouding heeft. Het lijkt heel lollig maar de opnames zouden al 1 week later beginnen terwijl we nog volop gasten hebben. Toch staan we nog op de reservelijst. Dus wie weet wat er nog gaat gebeuren in de toekomst.

Ook werken we verder aan het kippen paleis. Doordat we de oude hooi-ruif verzagen tot “lattenbodem” voor de kippen lijkt het net een cel voor een monnik. Altijd handig als je aan de weg naar Compostella woont!

De open haard is eruit. De kachel is geplaatst en de eerste branduren beloven veel goeds voor de winter.

Mijn nicht Sarah maakt een erg leuk kort filmpje met indrukken van Maubranche. Voor een ieder te bekijken op de website: www.maubranche.com bij de afdeling nieuws.

Onze Fons mag weer bij zijn vriendinnen en meteen de eerste dag is het raak. Door zijn rode dek blok verft hij zijn eerste vriendin van dit jaar van top tot teen rood.

Ook oefen ik druk verder op mijn trekzak. En over het algemeen wordt het door de toehoorders gewaardeerd. Tjalling komt al na de eerste tonen aanhollen om meteen daarna het hoofd in de schouders te werpen en mee te zingen.

Dit is het weer voor deze maand, wij sluiten af met heerlijk nazomer weer.

Nol en Koos
En de waakhonden

